

[Knud Jespersen.]
forretning. De statsgaranterede lån skal fremover optages i bankerne til markedsrenten uden afslag for, at disse lån indestår med 100 pct. sikkerhed. Faktisk er det jo sådan, at disse store selskaber i bankverdenen simpelt hen vil kunne glæde sig over, at fik folket ingen regering, så fik i alt fald bankerne og dermed ligestillede det.

Det er jo ikke selskaberne i vores land, aktieselskaberne, der generelt betaler mest i skat, skønt det er dem, der tjener mest. Alligevel foreslår man selskabsskatterne nedsat, så selskaberne kun kommer til at betale et symbolsk beløb på 1,8 mia kr. eller 2 pct. af samtlige skatter og afgifter. Danmark har i forvejen Europas mindste selskabsskatter. De er kun $\frac{1}{3}$ af de hollandske selskabsskatter, så det er helt uforståeligt, at denne regering, der taler om en afbalanceret økonomisk løsning, end ikke vil forhøje selskabsskatterne, men tværtimod sænke dem.

Et af de andre områder, hvor man også vil nedskære, er på de offentlige arbejder. Dels vælter man millionbeløb over på kommuner og amter, dels opretholdes bygge- og anlægsstoppet. Hvis disse nedskæringer fastholdes, vil der blive titusinder af flere arbejdsløse alene som følge af nedskæringerne. Det kniber i forvejen overordentlig meget med at sikre beskæftigelsen til alle, og disse nedskæringer kommer derfor som benzin på et brændende hus.

Foruden de beskæftigelsesmæssige virkninger kommer hertil de virkninger, som udskydelse af en række anlægsarbejder giver. Det går ikke i længden, at man stopper sygehusbyggeriet og bare lader sygehuspersonalet strejke, mens man nægter at bøje sig for deres berettigede krav, så de syge kommer til at affinde sig med deres skæbne.

Et fjerde område er området omkring det almennyttige boligbyggeri, som man vil fragte 125 mill.kr. uden nogen form for virkelig begrundelse. De penge, som blev afsat til udlejning af for dyre lejligheder, er der stadig brug for, idet der findes et par tusind tomme lejligheder, som er for dyre til, at almindelige mennesker kan betale dem. Det bliver ikke bedre med denne nedskæringspolitik, der rammer pensionisterne, de elige mødre over nedsat børnetilskud og de unge over uddannelsespolitikken.

Nu og fremover vil der være et stort be-

hov såvel for de 60 mill.kr. til byggemodning og grundkøb, som regeringen vil spare på udlån fra statens bygge- og boligfond, som for de 125 mill.kr., der skal spares på det almennyttige byggeri.

Det fjerde store uafbalancerede økonomiske nedskæringsforsøg er forsøget på at vælte over 500 mill.kr. over på amter og kommuner. Det gælder civilforsvar, sygehus, sygesikring, lærerlønninger og biblioteker. En sådan overvæltning af udgifterne på kommunerne betyder jo ikke nogen lettelse i skattetrykket. Tværtimod forøger det skattetrykket for de socialt dårligt stillede, idet kommuneskatten er proportional, medens statsskatten dog er i nogen grad progressiv. Samtidig vanskeliggør denne overvæltning af problemer og udgifter til kommunerne arbejdet med gennemførelse af deres opgaver. Ja, hensigten er jo næsten — sådan ser det ud — at stoppe for nyansættelser af lærere for kommunernes kulturelle virksomhed.

Så siger finansministeren, at kommunerne får 1,2 mia kr. i kompensation ved arbejdsgivertilskud til dyrtidsportionerne og opretholdelse af bygge- og anlægsstoppet. Det er klart, at forbud mod byggeri giver offentlige besparelser på kort sigt, men hvor bliver så de langsigtede løsninger af, som finansministeren er så glad for?

De øvrige besparelser er noget spredte, og de fleste er som de forrige ganske umotiverede. Hvorfor vil finansministeren ikke give en saglig begrundelse for hele denne asociale nedskæringsplan?

U-landsbistanden skærer man også ned, men de helt forkerte steder. Vi er modstandere af nedskæring i u-landsbistanden, men kunne ønske, at midlerne blev brugt noget anderledes. Danmarks støtte til verdensfødevareprogrammet, EF-lån til Tyrkiet, støtten til kupregimer via Verdensbanken burde være sparet længe før støtten til FN's udviklingsprogram og kaffeafgiften, der nu forvandles til overvejende at være en dansk skatteindtægt.

Likvideringen af miljølovgivningen er en overordentlig alvorlig sag. Det er paradoksalt, at denne regering, som gik til valg på krav om nærdemokrati og miljøbeskyttelse, straks efter magtovertagelsen likviderer det økonomiske grundlag for en sådan politik. Med nedlæggelsen af bevillinger til miljø-